

Thomas Ragwaldinpoika

Cañdexancolmattakymmendä chris-
tillistä ... wirttä.
Turusa [1762].

Cahderancolmattakymmenda
Christillista / Ihmisen sisällisen ja ul-
conassen tilan cansa näillä aivoilla
yhten sopitwaista

S i r t t ä,

Ynnä Cahden Christellisen
R u n o n
cansa /

Sen sangen heicon ja yrikertaisen Ymo
määrysten ja HERRAN Armo säten kipinan, ja hä
nelmä annetun leiwiskan jälkeen, Oppineitten
Hengellisten Miesten osendamisen avulla, Raekaus
desta Jumalan ja Lähimmäisen puolen,

Cocoonpandu ja Pránttijn annettu,

Uuden Vuoden ja P. Mickelin Päiwän wälillä,
Eyrwän Pitäjässä, ja Lauculan Khlässä syndynelmä,
mutta nyt Turusa olewaiselta

Thomas Ragwaldin Pojalda /

Wuonna 1762.

T U K U S A

Prändätty JOH. CHRISTOPH. FRENCKELLISÄ.

Imprimatur

C. A. CLEWBERG

Fac. Th. p. t. DEC.

Ensimmäinen Wirsi.

Ihmisen luomisesta ja sen päälle seurauksesta syn-
nin langemisesta.

Weisatan cuin: O HERRA cuin asat taivas zc.

HERRA! sä olet ricas, Neuvois ja töis
myös sängen wisas, Sun woimas ei ol' mi-
tas; Sinä ihmisen, Sinun cuwas sen,
Loit Herrar sinun maasas.

2. Sä olet salatt' Jumala, Joca aiwan suurell
woimalla. Miehen cuwallas puetit, Händ' cahdes
ofas, Juur ilos runsas, Sielull ja ruumill wyötit.

3. Waimon sinä myös edes toit, Ja miehel a-
wux hänen soit, Omasta kylki suustans; Hän
oli caino, Jot' Piru wainoi, Pois weti Ju-
malastans.

4. Tällä parill ihanalla, Miehel että myös wai-
molla, Sun nimes suurta cunniat, Sinä tarcoi-
tit, Heitä waroitit Oleman lain palweljat.

5. Täsä tilas suloiseja, He olit riemus suuresa;
Heil käskyn Jumal annoi, Juuri omast suust,
Sitätä kieldyst puust Syömästä cowin waroi.

6. Mutt waimo raukea oli myös, Surutoin
wahvoman HERRAN työs; Ja andoi ihens pettä;
Hän saatti miehens, Cuoleman tiehen, Ise cans-
fansa heittä.

7. Pels

7. Peleo suur sitt edes tuli, Euin Paradissis äi-
nen cuuli, Jumalan wihaisest suust Parwa jo wil-
peis, Ja tundo selkeis, Careman häpyns pugust.

8. Näin cadott' cuwan Jumalan, Eielunsa
waatten sen caunimman, Ja synnin pucuuu syöri;
Eiil waiwan eräll Cuoleman teräll, Helwetin or-
jar juoyi.

9. Caicf oma woima catois pois, Näis helwe-
tin alhon cauhiois sois, Eik' igens autta taitan,
Jumalan miecka, Eulinen liecka, Edenist heit'
pois soitta.

10. Waan rackaus rauhan cansa täs, Jk J-
säs Jumalas oli läs, Jo armo saarnamasa;
Christuren lupais, Werilijttos lais, Päästä-
män useon Cansaa.

11. Ah! ei cucan olis luullut, Eik' corwallans
myös sitä cuullut, Ett apu oli tarjon, Joslei ik'
Jumal, Juur' hywäll suomall, Olis meit ylis'
warjon?

12. Christus Sangar suur Edomist, Käy edes
wainwoist juur tulifist, Waatteisa punaisisa, Hän
sotki cuurnan, Wihasta cuuman, Eustis yrin
cowisa.

13. Muista sentähden syndinen, Euing helwett
ombi tulinen, Sun suurten syndeis tähden; Cu-
leman sulcu Ja wijnan polcu Nyt pyyda wält-
tä nähden.

14. O sielu! sitä ajattel, Ja walt' ain mur-
hen mielell, Euinga sä synnist selkit; Älä luota
pääll, Maan lawian, tääll, Jos muutoin Tai-
wast ekit.

15. Se uusi luondo ihmisen, On kättett' ike
Christureen, Uden luomisen cautta; Catumus huu-
to, Ja mielen muutos Christuren weres autta.

16. Voi! cuinga harwat sieluiset Ovat syn-
deins tunnos mieluiset, Ei he niist pyydä päästä;
Christusta jano, Ja hänelä ano Ett auttais syn-
nin säästä.

17. O Jesu! sielun sulhainen Kätkke sinuas mi-
nun mielehen, Älä myös minust eri, Halulla soi-
sin, Jos muutoin woisin Elämän sinus peri.

Toinen Wirsi.

Ihmisen syndisestä ja wihelijäisestä tänne tulosta.
Syndymä Päiwänä sowelias tutkikella.

W. c. O Jesu Christ Sä Autuuden re.

S cuingan synnis sijnnyt olen Ja syndisest sie-
menest coottu; Jost waiwax tulin sitt'
Wanhemmillen Eht' olen Luojalda luotu Euse'
Mitini cohduš wiel macaisin Silloin jo Händä
rasittelin Sitt kiruull ja waiwall mun synnytt'.

2. Eäs oli itcu ja suuri kipu Eans cuoleman
sanoma saapuul Pois cadotett' oli se callis apu
Euin annettin alusa sielull Eijn sangen caunisa
Paradisis Eus' lepo ja rauha oli ihmisis Jost
luorwuimme synnin tähden.

3. Nyt minun syndymä-päiwällä tän Mä mui-
stella mahdan näitä Ja HERNALD' annettuini lah-
jain pääll Mun ajatureni heittä. Mä Adamin
muodos tän syndyn' olen; Waan armost autt'
Zumal' mun Casteseen Eans lijton lapses wiel'
tefi.

4. Wiel syndyisän tänne surun maahan Mä
Luonnon lahjat sain HERNALD'; Euin on tieto,
toimi, joit muistel mahdan, Jote' perinyt olen jo
EWALD'; Waan walastun tiedon meil' Zumal'
lama, Ja omillens ombi andan aina Niist jote'
sita haluaa esi.

5. Tai

5. Tai sielun eamistus callis liene Joca ei o
le syndyisä saatn Waan Armon Hengi sen teh
dä tainne Sill' cuin tunde wirhens ja catu:
Näin eynnet lambat jäll tielle tuodan Ja turmel
du sydän wastuudest luodan Näin tutkicam syn
dymä päiwääm.

6. Siis täällä callilla armon ajal Rucoileam
HERaa hartast Ett herätäis meitä Hengens wo
imall Ja pelastais Adamin wiast. Se paatun
nut sydän meist, HERa, riisu Cuin luommon ti
las tääl caikis asu Ja suljett on Duomion ala.

7. O sinä! mun Isän, Jumalan; Nuta mi
nua caickin' aicoin Näin caurwan cuin tääll wa
ellan, Sun käsittä uscoa aiwon: Kyll' wuosi
wyöry ja cuucaus culke, Canh wiijeko culu ja päi
wä tule Cuin murhest caikest mun päästä.

8. Sitt' walittuin työtä siell tehdä saadan Se
seiso Riitos-lauluis Jota me riemull tutki mah
dam, Jost sydän ja mieli jo lijkuis! Näin Ca
rikan Pito se ijät ppsy, Jost' osan saa ne cuin
wastuudest syndy Ja loppuun ast' kilwoitell'
woiwat.

9. Eose' wijmeistä syndymä päiwän wietän Ja
culun on määrättyt wuodet Nuta o JESu! ett'
finua kijtän Cuin ilmoitit mull salaisudet Jote'
owat uus luondo: ja Hengen lahjat, Uus mieli,
uus sydän, ja uudet tarwat. Armo se woi meit'
näin muutta.

10. Sitt' ijancaikkiset wuodet alca; Waan
ensist' Duomioll' tullan Josa annetan cuiteng'
palcka Ja Woitto eohdastans cuullan. O;
JESu, Ach! JESu Sun Ansios turwan O'
suloinen JESu Edes wastajan; Sun Armos ain
minusa uudist! Amen.

Pyhästä Easten Sacramendistä.

W. c. 17yt wietäm aika autuast, 2c.

Sitä armo autuast, Euin Isä Jumal Tais
wahast; Mulla Eastes lahjott laupiaast! Ett'
Lapsyrens ott' leppiaast.

2. Siin JESUS Christus HERRANI, Mun ai-
noa tietto turwani; Mun puhdist Pyhäl Berels
läns, Ja synnit wirut woinmallans.

3. Nijn Pyhä Hengi HERA myös, Täytti
fitt' sinä Hänen työns, Uscolla puki sieluni Sy-
dämen ymmärryeni.

4. Mun tundon, järken, mieleni, Hän walaisi
ja pyhitti; Eans carcott' caunwas carnehen; Een
julman cottaan perkelen.

5. Näin Pyhä Colminaisuus suur, Lambans
laitumell saatti juur; Ja Elämän Puuhun JESU-
reen; Mun isutti ihanaiseen.

6. Hän asett' aidan ymbärin'; Engelit Saar-
namiehekin; Euin taluttawat Tawasen, Mun
laumaan HERAN suotuisen.

7. Eill' Seuracundans jäseney, Siin' pyhitt' mi-
nun piekäisy; Ett' caswaisin ain armosans, Ja li-
sännyisin listosans.

8. Waan ah! ett' olen luopunut, Jo pienest
syndijn taipunut; Ah! olen ikän särkenyt; Ja loas
riettas rywönyt.

9. Tät' asiata surkiata, En taida täysix walittaz;
Eill' luonnon turmion tilasa; Mis' seison muus'
cuin wihasa.

10. Mut' sinä Hurscas JESU Christ, Mua
firmot näistä sitehist; Sä hywä Paimen harwaihe;
Ett' lambas Susi raatele.

11. Mut eeryist mua tygös wiel, Ja palauta oi
Kial tiel; Mut nousen langemurestan, Ja Easteen
lijton undistan.

12. Jost' ilo olis Engeleill', Ja kehoitus muill'
syndisill! Jost' ijät sinua kijtätisin, Jum' Isä, Hen-
ge ylistätisin!

Neljäs Wirsi.

Kipille ja synnin päästölle mennessä. Cosca
Jhminen on totisesa synnin murhesa walitta
sen cuorma ja pyytä sittä päästä.

W. c. O Jesu! korkein lohutus 2c.

Sebucadnezar röyekiä, Gurkiast rangaistettin,
Cosca HERa suuri Jumala Häneldä wi-
hoitettin; Sill' ulpeyden tähden tai, Cuin
härtä ruoho syödä sai; Carwainen cotcan kynsi!

2. Waan sitt' cuin HERa armostans, Händ'
autti endisellens; Niin tunti wasta Jumalans,
Sai Waldacundans jällens; Siis tule meidän op-
pia Ett' huocaurill cawasta, Suruttomuden tietä.

3. O Jumal puhdist minua, Sun suuren armos
tähden, Sill' nöyrydesä sinua Sydämeest' paltwell'
tahdon; Mun sielun suurest halaja, Niist' Taimal-
lisij lahjoja; Sun armo pisarowitas.

4. Ah! armahda mun päälleni O Jesu! ar-
mon ajas; Ett' taidaisin täll tielläni, Tull' tallell'
sinun majas, Cuin parannuren tekewät, Ja us-
coll' sua esiwät, Niisl' aina arvon näytät.

5. Sill' sinä särjet woimallas, Sen ruman pau-
lat pahat, Ja hänen tornist' awullas, Eä ulos o-
tat alat, Ettei se Fangi wartia, Helwetin sust'
cauhia, Sun Lambaitas saa salwat.

6. Ah! autta wielä armostas, O Jesu! Iäs edes, Ja pyhi welcan kirjastas, Eosc' minä tulen hädäs, Suld' syndin ander anoman; Mut minua aina kieldämän, Mun oman tahton, mielen.

Wijdes Wirsi.

Eläwästä synnin tunnosta niincuin yhden oikian Rippi-lapsen pää-omaisudesta.

B. c. Nyt on meil HERRAN Sabathi 2c.

Ah! palaja mun sieluisen, Paimenes tygö Jesuren; Lähd' Iän armo kistämän: Hywin käwi sull tänäpän.

2. Eosc' tundos haawas parattin, Synnin welc' ander' annettin; Sun rippis cuuli Jumala, Nyt Jesures sua lohduta.

3. Se suuri sielun sairaus, Ja duomion pelwon angarus, Pakenit, Jesu, ajall' täll' Eosc' oikein muistin ansios pääll.

4. Mull welca sata leiwiskä Kyll oli HERRAN edesä; Mutt Hän mun sulast armost wiel, Joh' datta tahdoi oikial tiel.

5. Ah Jesu Christe! armahda, Euing sielu luonon tilasa? On orwoi armost Jumalan: Sen olen ike hawait saan.

6. Nijn' muinaisina aieoina, Eosc' olin synnin fangina, Mä ripill käwin usein cans; Mutt orjan pelwos coconans.

7. En tieän sielun murhesta, Eng' uscon salaisudesta, Mä olin ripild' päästjän, Paljot pahemb' cuin mendjän.

8. Eosc' turmelluxen hawaixin, Synnin suuren registerin; Cas' silloin apu callix tul' Mä ekein HERRA iteu suull.

9. Wihoitett' Jumal Taimasa Haatvoitet' tundo
do waikia Mond' syndi ruusun carwaista Muu tab
doit perät upotta.

10. Eose campailin wiel edespain, Parannuren
pääll työtä tein; Nijn sielun halais ripill menn'
Pois kieldä elon endisen.

11. Mut ei wiel täsä tilasa, Oi' siellull yhtä
wahwutta, Hän luul' ett' oma walmistus, Oi'
parannuren omaisuus.

12. Eose caicki tiloi coetin, Nijn armon walos
hawaikin Wihdoin, Jesuren haarwoisa Nutuan
lewon ilolla.

13. Siis tutki mua Jumala, Täll merkillisell
ajalla: Nyt päästö päivä tarjon on. Ah Jesus
tundo walaiscon.

14. Tule ah! tule Jesuinen! Eht' olen suuri
syndinen: Ja minust armon lapsi tee; Nut oikein
käynnen Ripille.

15. Se rippilaps on oikia, Ja tosin HER
ran laumasta, Jong sydän rakkaudesta, Jesuren
perän halaja.

16. Yr caturwainen syndinen Hän hala sentän
Ripill menn' Ett' sielun cuorma kwenis Jota hän
canda kynnemis.

17. Sydän se huuta laupiutt', Ja sielu halaa
woimaa uutt': Ett' tulewaisis tuskisa Bois lujast
henges sotia.

18. Ja ehi sitt' ain' edespain, Jumalan Wal
dacunda näin: Ja joca päivän parannus On hä
nen hynwä elons uus.

19. Se cuin nyt Jesust halaja, Ja Hänen
päällens rakenda, Sill wahwall aicomisella, Ett'
hartast mielest parata.

20. Hän saa myös HERRAN armosta Nähd'
uuden voiman ilolla, Ja wikeyn ander saamisest,
Ett' hän on HERRAAN yhdistett'.

21. Viel Hengen todisturella, Tai synnin pää-
stä luktan: Eas' näin yr Wieras caturwa Myös
syndins Ripis ander saa.

22. Caick synnit HERRAN kirjasta, Pois pyhi-
tän näin armosa, Eik' ikän enä muisteta, Jumalan
edes Tainwasa.

23. Viel sielu uuden nimen saa Jong' JESUS
Kirjaans kirjoitta: Tämä on voitett' lammas meil
Jong' Satan ryöwäis lautumeld'.

24. Taincaldaifesta muutoxest, Ja sielust ylös-
herännest: Caick' Tainwan Pyhät riemuise Ja ilo-
laulu weisaille.

25. O! sitä suurta rackautt', Ja armon tunnon
salaisutt', Quin JESUYES sitt' nautitan, Cose' uon-
do armoy muutetan.

26. Mä taidan uscos sano sen: Ett' yhten hetken
nautigen JESUYES ilon suuremman, Quin mailm'
taidais uscocaan.

27. Catumattomat sydämet, Jote' ei ol' wielä
palainnet Ei osaa saa täst' ilosta; Waan pettä i-
kens luulosa.

28. O JESU! Judan Leijona, Parann' wiel'
synnist sairaita; Tainvallist Jäs rucvile Eitei hän
meitä hyljälle.

29. Tee työtä JESU sieluin pääll', Ja wuodat'
Henges Ohy tääll', Sens teet, o JESU! suloinen
Mitäst mä heikko epäilen?

Tuudes Wirsi.

Yhden Mahdollisen HERAN Ehtollisen
Wieran Wirsi.

W. e. O Jesu! Leipä elämän re.

Jesu! Sielun Wilmies, Tuin iselläs
mun ruokit, Sun Pyhäll' Ruumill', We-
rekkäs, Nyt ravikit ja juotit, Mä tun-
nen, etten ymmärrä, Ja täydellihest käsittää, Sen
salaisutta taida.

2. Waan walais sielun tyhmyttä, Ett' uscon
filmill näke, Sun suloisudes kollyttä, Joll' mah-
dollisex teke, Mun mahdottoman ilkiän, Eans so-
fian, köyhän, kerjään, Sun Pöytäs Wiera-
hari.

3. Ne collit Hercules corkiat, Mun sielun wah-
wistawat, Ett' tondon woimat waikiat, Sit mas-
keutt' maistanewat, Ett' welcani juur totisest Du-
ander annett' ijäisest, Jong todista tai hercku.

4. Ach! puhdist' wiel' mun sydämen, Pois ca-
dottawist töistä, Ett' elän, cuolen sinullen, Ja
Taiman tawarat maistan, Sen Mannan makian
suloisin, Tuin wiwotta mun sieluisin, Mut mah-
dollisest nautin.

5. Waan lieneng' häini, surutoin, Tacaisin
langenn' huono, Sijt' autuast armost halutoin,
Ett' syön ja juon sen duomion, Tuin sille sielull'
ollene, Tuin mahdottomast ottane, Sun Ruumis,
Weres wastan.

6. Sijs paremb' olis asia, Etten mä ottais
wastan, Tāt' Armo Pöydän Atria, Kelwottoma-
sti coscan; Ennen cuin armon saawutan, Ja
synnin tunnon tarwitan; Sijt' halu Sielus
sytty.

7. Waan

7. Waan ettän olen keltwotoin, Tät' Herckun
nautimahan, Ja ihestäni halutoin, Sun ty-
gös tulemahan; Niin auta JEsu minua, Ett'
lähenisin Sinua, Sun Armo wetos voimall'.

8. Sill' ewäs tai on turwanan, Tääl'd' tuo-
nelahan tulles; Jong' woimalla sitt' Eunniaan,
Mä iloll' tääl'dä culjen, Jong's walmistan is'
armosta, Useowaisille callista Sun Ansiollas
olet.

Seitsemäs Wirsi.

Sijtä Pyhästä ja Corkiasta Utriasta osal-
lisen Sielun Kijtos = Wirsi.

W. c. O JEsu! Pijnas cautta, 2c.

S! cuinga Hercut suuret, Ja callit, caunim-
mat; Eans laupiat lahjat uudet, Ne juuri
maksiammat.

2. Nyt nautikin jo minä Täs Pidos lihawas,
Niill' rawikit mun Sinä, Ja teit myös ihanay.

3. Eh' olin cuollos eowas, Ja nälkään nään-
dymäs; Niin parans Kätes emä; Ja wirwott'
eläwäy.

4. Ruumill' sill' Pyhäll' Ruall', Ja Werell'
puhtahall', Mun syöti' juott' HEDra Jumal, U-
triall' rackahall',

5. Jong' minull' pani pandiy, Ja todistuxeri,
Tain welean andoi ander', Ja wahwist usconi.

6. Sill' Pyhäll' Hengell' aina, Quin Sielun
iloitta, Ja Todistusta laina, Ett' Morsian
Euningall'

7. On Herrain HEDrall' aina, Tull' ijat'
oleman, Täst' muuttu poisjes waiwan', Eaan
ilon ihanan.

8. Wel-

8. Weljerens minun otta, Ja Elon Kirjahan,
Mun Kirjoittavi kohta, J.äti olemaan.

9. Nain Hercul ylös wetä, Meit' Mäki
Eylihin, Sit' abdash' caitaa tietä, Isämme
sylihin.

10. Täu' Sacramentill' samall', Sielum' aint
rawitecam; Sill' Pyhäll' HEDran Sanall', Wi
sust wiewottacam.

11. Sill' Yrti tarh' on awoi, Ja Lähde juo
rewa, Caikil' cuin isoo, janoo, Täs armost'
olewa.

12. Eose' cowa Pohja tuuli, Sydämen pu
halda, Se abdisturen nuoli, Uscowij pacetta.

13. Waan Kijtos Isäll' Yhäll', Cuin näin
meit' rauhoitta, Ja Jesuyelle hywäll', Kuumil
lans rucfitta.

14. Nijn Pyhäll' Hengell' aina, Meit' armon
andamast; Cuin uscon tunnoll' taitwan, Lahjoitta
loppuun ast! Amen.

Cahderas Wirsi.

Josa edespannan / euinga Lepopäiwät näis
nä wijmeisinä aicoina enimmäldä osalda ihmisiä
wäärinkäytetän caickinaisija synneisä, ynnä waroi
turen caaha catumureen ja kaändymiseen HEDran
tygö, nijn caurwan cuin tämä armon aica
wielä käsisa on.

W. c. Ah! mit' ombi elom tääll' re.

Soseca HEDra alusa, Loi mailman woimasa;
Cuuden Päiwän piyrisä, Oli töidens toi
mesa;

2. Nijn Hän lepäis Eystänsä, Seikemännell'
päiwällä, Jonga Lepo = päiwäri, Ufett' meille
Pyhäri.

3. Jost'

3. Jos' on caikkil kisketty, Muistamahan mää-
rätty, Ett' tain Päivän pyhitäm, Toista izem
eritäm.

4. Tämä Käsky Lausa, Muitten Käskyin seasa;
Annettihin Wuorella, Pauhinalla suurella.

5. Joca seisoo wahwana, Pysy myöskin lusa-
na, Loppuun asti mailman, Tuloon HERRAN
Suurimman.

6. On siis aicomiseni, Tällä eräll' mieleni,
Edes panna ahkerast, HERRAN Armost awarast.

7. Cuinga mailmas Käytetän, Lepo - päivät
wietetän, Näillä aiwoil wijmeisill', Päivill myös
fin suruisill.

8. Päivä tai nyt wietetän, Uicottomild pi-
detän, Synnin pahan lewolla, Nijn myös me-
noll turhalla.

9. Lepo - päivä turmellaan, Ja myös ylös-
cahotan, Eosc' he mielest yläst, Pahast sisust
ilkiäst

10. Ihens pojos pitävät, Juuri aivan estä-
mät, Kirko - cocourista, HERRAN Sanan Cuu-
losta.

11. Jos he Kirkoon tulewat, Siellä Sanaa
euulewat; Nijn he perät' nuckuwat, Makiaan
uneen unduwat.

12. Unen tain sijn lähettä, Ihmisten pääll' ten-
nättä; Satan, wieras sawala, Synnin ilkiäll'
tawalla.

13. Wielä töillä julkisill', Alcareilla syndisill', Päi-
wäll' tällä eletän, Sabbathia wietetän.

14. Caickinaisell' pahudell', Julki häwytömy-
dell', Maalla nijn myös Caupungeis, Eletän ain
synnin teis.

15. Käyhätän ja pauhatan, Wijnast, Oluest
suowutan, Tappelurist' kerscatan, Capinoista i
loitan.

16. Moni wagaans palwele, Ensingän ei tot
tele, Murhett' pitä Sielustans; Tulkeis cuolloon
cöhdastans.

17. Wielä monill' tawoilla, Sabbath' culuu
matwilla; Jotea lykät' mahdaisit, Päiwix muixi
taidaisit.

18. Juhla wastan otetan, Että myöskin wie
tetän, Hyppyl', tanzeill', pauhinall'; Juomingei
sa räyhinnäll'.

19. Mitä wihdoin tullene, Tämän päälle seu
ranne; Muur', cuin HERran rangaistus, Häwi
tyren cauhistus.

20. Huorudesa maatahan, Synnin canka lie
hutan, Lepo - päiwill' surkiast, Juuri aiwan
angarast.

21. Coreus suuri säädhytöin, Waatteis prameus
mieletöin, Pääs ja jalwois pueu tai, Sielun
ruumin kinni sai.

22. Niehet ynnä Waimoin cans, Corkehilla
sarwillans, Taiwan läpih' pubcaise, HERran
wihan ansaihe.

23. Wieras-pidot iskiät myös, Ester owat HER
ran työs; Sielun mailmas pitäwät, Jesusest'
poismetäwät.

24. Ystävään cank' hyöritän, Lepo-päiwin yös
ritän, Hercuin ruocain toimesa, Wieras - pitoin
hoimesa.

25. Paras osa tuhlatan, Jesus ristinnaulitan;
Jocapäiwä synneillä, Pahall' häijyll' mielellä.

26. Vielä Korppi-leikkilä, Vaneturen kielis-
sä, Aica Juhlan hucatan; Sielu myöskin mur-
hahan.

27. Ruumis coriast muocatan, Tundo corvast'
loucatan, Waarteill' ylönpaldisill, Culda Kengail'
hohtawill'

28. Eas' näin suur' on puuttumus, Aicain näis-
den paatumus; Christittyiden seaso, Menon turhan
woimasa.

29. Näiden tähden Helwetic, Pirut waiwois
suurimmis; Muisto Juhla pitäwat, Iloisansa
wiettäwat.

30. Ah! jo siis nyt ajatel', Glämätäs coettel'
Jos on synneis eletty, Aicas wäärin käy-
tetty.

31. Käänny pian cohdaastans, HERRan tygö
ainoastans; Että Hän jua säästäisi, Synneistas
poispäästäisi.

32. Rucoil' ett' wiel' cašahdais, Sinun pääs-
les armahdais, Ennen cuins tääd' wieriät, Syn-
neistas pois eriat.

33. Jesus mielen walaiscon, Tunnon mpös he-
rättäkon; Tätä HERRald anomon, HERRas ai-
nä pysymän.

9. Loppiais Wirsi.

Ohden armo-ehiwäisen sielun alinomainen huocaus,
cašwamifesta armosa.

B. c. Jesus Nstawan on paras ic.

SERRa Idäst Tähden cautta Wiissat Wiehet
johdatti; Nimendest tahdoi autta, Pwicans
omaisuderi, Pacanat cuin olit ollet, Har-
hail' teillä synneis cuollet Näin täs HERRan ar-
mosta, Mercki nähdän suuresta.

2. Mutta vielä firekamb' walo, Heille sitten
annettin, Cosca HERran Hengi jalo, Vielä
Namatustakin Viettäwäxi tahdoi tehdä: Heidän
pitä saaman siis Cuningasta cauniyst nähdä Beth
lehemin caupungis.

3. Mutta wihdoin Namu tähti, Joll' loisti sy
dämes Cosca heidän matcaus ehti, JEsust wähäist
ekies, Hänen löysit, Euldaa annoit, Pyhä Gau
wu lahjoitit, Mirhami myös edescannoit, Cumar
tellen palwelit.

4. Cas' näin sielut johdatetan, Wähäst walost
suurembaan; Uscon elo caswatetan, Cosca haluan
hartahan, Rucouris sydän sytty, Walwomainen
hengesa Sanan rackaudes kytty, Wirtotta niin
ihensä.

5. JEsus ombi istuttanut, Yrtitarhan sielusan;
Sinne armon merkkin pannut, Jong ei pidä ca
toman, Waan ett' alat' wihersöigis, Niincuin
Tairwan Paradis, Sinun peräs ikäwöigis, Me
nois catomattomis.

6. Elon Uuring', JEsu! paista, Anna sieluun
sulofest; Ett' se heico usco maista Sais siit elon
andimest, Tairwällifest riemun lähtest, Hengellisell'
caidall' tiell', Ah! Ah! JEsu armon merest Un
nan elon wettä wiet.

7. Ohdacket sä poses rewi, Minun sielun Frydi
maas, Ettei ne fais lawiald lewi, Häkäyttä plan
tuitas; Epäuscon rajuilma, Poista JEsu laupias,
Että näkis uscon silmä Sejästyren paistesas.

8. Elon puu ann' minus olla, Sinus canda
hedelmä, Joc' ei täällä tuscan alla, Sinust olis
luopuwa; Waan ain alat' ihens nojais, HER
raan,

raan, heikkoain Holsojaan, Joca sielun silmät awais
Tairwan menoi tutkiman.

9. Nuta ettei uscold catois Walo, jong hän si-
nuld saa, Waan wiel edespäingin wesois, Eucoi-
sturell caunilla; Joca HERNan elon aican, Sei-
sois täysis hedelmis, Jona sielu cunnian palcan,
Saapi uudes elämäs.

10. Raakauden callis caswoin, Dmbi tairwan
luonnosta, Suloinen ja wertamatoin, Omaisuttens
puolesta: Sill sen woima läpiz käppi, Coco sielun
sydämen, Jonga uscos käsittäpi, Catuwainen syn-
dinen.

11. Aut' ett' sanas laiho pelloff, Toivos hede-
mökisfin: Ja myös suuren Luojan pelwoll, Hy-
wis toisa caswaisin, Sinun woimas ylös nosta,
Sielus turwan autuan, Isowaiselle myös cohta,
Nnda elon ihanan.

12. Kärsimisen callis mehu, Ann' ain löyty mis-
nusa; Ett' sen woima racas JESu, Mahdais olla
sielusa, Suruisella murhen hetkell, Niin myös vi-
stin cuorman all, Kärsimys woi caicck kätkell, An-
da cunnian Jumalall.

13. Anna' wanhurscauden ide, Sia saada tykö-
nän, Sill se on mun sielun side, Caiken elincou-
tenan, Joca sinun käskys tiellä, Minua johdattapi
wiel, Eläisäni surun säällä, Siy ett' niittä saa-
nen siel.

14. Pyhyden myös cucka caunis, Caunistacon
sieluisen, Ett' se alat olis walmis, HERNan cun-
nian suloiseen, Ann' sen esimacu maista, Quin i:ull
tuo terweyden, Ett' se mahdais pojespoista, Tämän
elon turhuden.

15. Wielä Pyhä Henges jalo, Wirwottacon
sydämen, Ett' se callis armon walo, Paistais mi-
nun

nun mielehen, Täst' ei maailm' mitän tiedä, Ei
hän tunne Jesusta, Waan ain pyytä jaleans wies-
dä; Sille tiel cuin cadotta.

16. Eose mä täällä armon aias, Niineuin est-
mausa, Nautin sinun laupiat lahjas, Matcamies-
sten seurasa, Niin suo wihdoin tähdellifest, Eosean
pääsen pahald sääld, Kawitta siel tairwollifest, Hes-
cumalda iäiseld.

Kymmenes Wirsi.

Canan Gallean Häihin tullesta Bierasta Jesuresta.

W. c. Seuracand iloite, 2c.

S! cuinga sulloifest, Se Pyhä Johannes,
Evangelista suuri Canaan Häistä juuri
Kirjoutta Sulloisista Cukutuist' Bieras-
hista.

2. Ett' Köyhä Wäki sijn, Se Uwio Pari
nijn Cukuit Jesuren häihin, Ja Hänen raekan
Uitins, Opetuslapses nöyrät, Myös pitoon pyyt-
tin köyhät.

3. Jo ennen aicaisin, Muistit sen tehdä nijn
Ett' Neisy Maria Uiti Caiet JESURAN seura
Wäki, Hää huonell' iloy' suurex Canotan co-
coon tulley.

4. Siellä ih' JESUS myös, Näytt' suuren ihmes-
työns, Sen ensimmäisen merkin, Cuin Libans
päirwin teki, Täs maailmas Judan maalla, Sijn
puolipäiwän alla.

5. Näin tunnus tähdellä, Colmannell päirwällä,
Cuin Häihin sisäll tuli, Eose' ennen cukutt' oli,
Woimallans corkiall' aiwan, Muutt' Wijnax'
Weden halwan.

6. Hän Huomen lahjoia Niin caikit lahioita,
Eum Hänen pitoina otta, Sydämeft muis-
ta totta, Ja rucouren euule, Hää-Wieray heilo-
le tule.

7. Täll' Esimerkillä Tiet' anda selwällä:
Ett' Hän on niiden Ylkä Tuin henges Häitä
piä Eans ikäwiohee, halaa, Ja Ylkäns ty-
gö palaa.

8. Een Ylkä corkia, Hää-waateill' uusila
la Puetta iloll' suurell', Uscoll' ja rackaudell',
Ja anda uudet Waatteet, Ne Hengen Eota-
affect.

9. O! ios jo tänäpäin, Henges mun henges-
sän, Todistais sydämmesän, Ett' JESUS on mun
Ylkän: Ja ol'jin wacuuutettu Ett' olen armois-
tettu.

10. Ett' Hengen Pitoihin, Armosta tulisin;
Ja Ystämär sen HERRAN, Joca mun Luust'
kerran Synnin orjuden alda, Ja tiellä la-
wialda.

11. Pääsifim Eiwahan Hää-Saliin Eoro-
kiaan; Euf' Eruunu, Waattet callit On uscos-
waisill' walmitt. Niill' walmistetut owat Jote'
woitit Hengen-sodas.

12. Jong' edest' loppumat', Yjällem lacka-
mat', Weisatcam ilo-wirsi, Ett' meitä Häi-
bins siirsi, Ja Kihlais Morsiameyens, Jjäisey
Arwioyens.

13. Me nutta Wirttä sitti', Jot' ei tääll' kä-
sitet', Weisat' saam' Pyhäin cansa Eaiwaisa
Jsan maasa, Jong' edest' JESUST' Kijstäm', Ja
ikem Häneen listäm.

Apostolin Pyhän Pawalin Käändymifest.

W. c. Xr Ihminen synnis syndinen maanuc 2c.

S Jesu Christ! cuin palatit Pawalin tiellä:
 Ah! käännä meit, Tääll' armon ajasa wies
 lä, Cuin olem pois poicken autuden tiellä,
 Walaise meit, Sun Henges arulla wielä.

2. Herätä meit: Awa ymmärrysemme silmät;
 Ett' autuder Käyttäisim nämät armon päiwät Ja
 pääsisim synnin ja satanan paulast. O Wapah-
 taja! Pelast' meit' helwetin haudast.

3. Kacas Isä! Sun armos meit' saarutta
 pyytä, Pyhä Henges Sydämmisäm coleutta,
 huuta; Tuhlaja Poica Palaja helwetin suo-
 sta: Miin Isäs sun armost Tahto wiel' wa-
 staan otta.

4. Laidon Hengi Walais se suljettu sydän,
 Ah! Kacas Isä, Sitä Suld' nöyrydes ynn-
 dän, Jonga halu Pahudest walapi wielä Cuin
 Sauluren, Cufkeisans Damascun tiellä.

5. Pyhä Tuli! Lange tänne päällemme alas Ett
 Gana HERRan Hedelmän aicanans cannais Aro-
 most auta Ett' murhedin mieles jälken Tarkeit wa-
 han Tulisista nuolista sellen.

6. Wastuudesta Syndyy on Jesuren neuwo:
 Sijs nyt herä, Cose sull on tariona armo; Miin HERRa
 pois poista wiel songiän sumun Ja armostans
 anda sull autuden halun.

7. Laupias Isä! meil armos lisä ja laina, Wel-
 coos pyhään meit käään ja totuteen aina. Ett Pa-
 walin cans palan pahoida teildän Miin wifist si-
 nun O Jesu! ilolla löydän.

8. Elämän tie ja armon autiuden lähde, Meit
palauta Sin eak' van euolemas tähden. Veres
womman Ann uskonan woimans näyttää Sen wir-
woitus Mun sielun ilolla täyttää.

9. O' ihmi meit' Ett pak' nem Jesuren äändä
Tuin woimallans eawiaatkin sodämet käändä: Hän
hinta tuleat! Eng' me siis mahda juosta, Ja tä-
näpän To synni unesta nostaa.

10. Jesu, Herra! Meit alati muista, Waik-
wijppneit euiteng' wiel armoibis ota, Sinun teis-
tes Me tahdon ikenne anda, Wihdoin tainwas
Suo eumman Eruunua canda! Amen.

Caritativakymmenes Wirsi.

Cuoleman maistutuksesta erittäin Kontilan Päivänä.

W. e. Namulla seisoin warhain re.

Suosa suuri Sangar, Toiwosa wahwa muur';
Simeon mies oli angar, Christuren perän
juur'; Hän hengest palawast, Jesusta sy-
leilemän, Kiruhsta hartahast.

2. Hän sodämetäns laula, Cuoleman woitosa,
Hala Jesuren caula, Uconsa loistosa; Hän ru-
courella, Jesusta Ruhtinasta, Cohtapi suosiolla.

3. Eako niin uscon filmä, Wiel näke Jesuren,
Eh' wälis synnin härmä, Sen saatta murhesen,
Se myrsky cowwa suur, Tuin sielu niin cauhista,
Eato cuin sumu juur.

4. Cuollo on cauhian nuolen, Tuin jalo iousi-
mies, Ambunut sielun vuolen, Eose wäels synnin
ties! Woi; mowi järjetöin, Tuin ajas armon hyl-
jäis, Oa nyt juur' toiwotoin.

5. Ei muistan asan siwus, Euing kiljupi kipiäst,
Helwetin piinan kirus, Walittapi waikiast: Ah!
mato calwawa, Euin helwetisä herä; Eik' coscan
taucoa.

6. Waan uscowainen sielu, On ilos suuresa,
Eik' palka cuollon nielu, Christuxen helmasa; Hän
suloiest nuclu, Ett' pääsi synnin paulast Jos pa
hat caic' hucku.

7. Ei cuollo wahingoita, Jesusta seurawaist;
Ei se myös petwoll woita, Uscosa ppsywaist; Udesa
mielesä, Toiwo ei wäsy, suutu, Tain mailman
hädisä.

8. Uscu ombi se wato, Ja toiwo ankuri, Joll'
HERRan Hengi jalo, Perusta sieluni, Euin pel-
won hajotta, Ei cuollo eikä helwett', Händä woi
cadotta.

9. Jesu sun Beres callis, Euin wuoti ristin pääl,
Edestän oleon walmis; Jhe myös cuollon sääl,
Mua aina johdata, Jjäisen tywennehen, Minua
sijs taluta.

10. M' anna cuollon julman Mun uscon sammutta,
Eik' wihollisen surman, Mun toiwon cadotta. Eä
maahan eukistit, Helwetin julmat waiwat, Jwistas
mun wapahdit.

11. Jesu! pysy mielesän, Eose cuollo ahdistä,
Ussu ain sydämmesän, Lampuni walmista, Niin
euslen iloifest, Nucun täst surun larost, Hawoihis
suloiest.

12. Kacas Jesu Sulhaisen, Wahwist nyt eläi-
sän, Sylis sulje sieluisen, Wihdoin tääd' lähteisän,
Nijn Sulle wirren siel, Laulan uuden iloisen, Eng'
Eijtoft coscan kiell.

Nyhän Johannes Kastajan Päitwän
Wirsi.

W. e. Kyt caicki Christityt iloittat 20.

Syt euulu ilon sanoma, Johannes Kastaja
caunis, Ihmisi jalomb' caickia: On Nitins
cobdus malmis: Jesuren oma Orpana,
Cormesa saarnais corkia, Parannuxen castett'
caunist.

2. Christyrel tietä walmista, Jost monda sata
wuotta, Ennen ennusti Esaia, Niin tapahdui myös
totta, Judeas Saarnajan caju; Monelle elämän
haju, Jote uscoit hänen sanans.

3. Täll' tarwall' tie walmistetän, Mefial tule-
walle, Tasaiset polgut eans tehdän, Eri maas
Jumalalle: Caicki layot corgotetan, Wuoret cuc-
kulat aletan, Coljat myös silitetan. Es. 40: 4.

4. Sijs riendäkämme myös meitäm, Andas
maan suut' Pojalle, Niin walmistain sydämmis-
täm, Ettem huckuisi tiellä: Hänen wihans syt-
ty pian, Niitä wastahan ainian, Jote ei Häneen
uscalla. Psalm. 2: 12.

5. Cuitengin monda löytän tääll', Jote' wi-
hoittawat Hänen, Ja culkawat ain lawiall' tiell',
Joca wie cadotureen (*). Ei cadotustans ha-
waike Sit' waraansa huomaike; Sill owat pimis-
tetyt. (**).

6. Jong' ylik' itke Jesus Christ, Johannes
walittapi: Ett' synnin walda ihmisis, Niin ylikäs-
den saapi; Ei satu sanat sieluihin: Sentähden
werrataan kiwijn, Sencaldaiset sydämet. Luc. 8: 3.

7. Et

(*) Matth. 7: 13. (**). 1 Joh. 2: 11.

7. Ettei ol' usko oikia, Sentän-cadotus seura,
Heil elämä on solia, Jong'tähden Jalopeura,
Hekvetis heitä raatele, Eose HERRA heitä heitte-
le, Wibansa tulen teuray.

8. Sentähden itke, walitta, Tunnusta, tule
totta, Ettei ann' igens sowitta, Täll autuun päi-
wäll cohta: Mailma Jumalansa cans; Waan
maca ain pahudesans, Ja syndins rabgan päällä.

9. Ah Sinä! HERRA Jesu Christ, Ar-
mahda heidän päällens, Kirwota heit' Viruu
juonist, Ett' jo malttaisit mielens, Ja käännysit
pois pahald tielä, Ja tulsit autuun polgul wiel',
Joc' elämähän wiepi.

10. Tai on mun huocareni, Jong' lähetän
Sun tygös, Ja nörä racouyeni, Ann tulla
corwis plös! Ah tule! Sinun armosas, Ennen
cuins tulet wihafas. Ah! älä meitä hucut. Amen.

Ueljästoistakymmenes Wiersi.

Suwi=eli Methu=Marian Päiwän Wiersi.

W. c. Jo joutu armas aica, 2c.

S! millä ihasturell, Nyt suuris joucoisa: Cuo-
caiset wihersidige, Monesa Lajosa, Sen-
tähden känkennellän, Lajoil ja Wainiöl,
Niituilla wihersöillä, Mäillä ja tucfuloil.

2. Näit Cuckait silmäilemäs, Cuin cuollunn'
oliwat, Ja Laihoi eakelemas, Joist ilo syndny
maas, Cans Lehtei lembehitä, Cuin Nurmis
hawise, Niin Nuohoi, Naveoi' muita, Cuin
köyttän Meshisä.

3. Nyt nähdä saawat caieki, Surwen sen su-
loisen, Cuin HERRAN armost ratki, Sääty on
Ylhäisen: Nyt linnut ilo äänell, Wisertain weis-
lawat, Ja iloisella kielett, Luojaans ylistawät.

4. Nyt Madot Maasta wireo, Ja Cala leikise,
Quin wesis culke wilko, Täst caicki hawaise, Luo-
jan wäkewän Käden, Quin caicki tehdä moi, Miat
muuttawan nähdän, Eose Surwen meille toi.

5. Ilmalla ihanalla, Mehis pedot peurat, Cunnian
Tainan Herralla, Lawallans andawot, Jote meitä
tehoittawat, Sit sama tekemän, Meil esimerkix owat,
Herra cunnioikeman.

6. Joc' aja Nuringonsa Meit cohden cullkemaan,
Ja hänen paistellansa, Maat' Mert' walausemaan,
Jolla Pilwet sulatta, Lämbywir Wickywir, Ja tuu-
ket, tuiscut muutta, Ilmoixi ihanix.

7. Täst' maa ja mander caicki, Täyn ombi ole-
wa, Hedelmit calleit julki, Niesca ja Hunaja, Puist,
Nuohoist, Euckaisista, Wuotavi runsasta, Meit,
Wijna, makiata; Olyvä suloista.

8. Mettiset meidän Maasa, Touco toiwottawat,
Parahisa paicoisa, Nänelläns huutawat: Löhd' ulos
toucollasi, Ot' waari ajasta, Ettes sä unholdaist
Sun työtäs Kesäistä.

* *

* *

* *

9. Nyt kaändäkäm sijs meitäm, Täll' Surwell' su-
hoisell, Ja ajatellamm' teitämm', Jos olemm' käy-
skennell, Elämän Puuta Jesust, Useos caseleman,
Pois synnin codost curjast, Ja tiestä mailman.

10. Sen wahan joucon seuraan, Quin Surwee su-
hoista, Egipti edes Herran, Ylhällä Tainasa; Cus'
Surwi seisowainen, Ja Kedot caunimmat, Cus' ilo
ihanainen Löytyne lackamat

11. Siell' Armo Wirrat owat, Ja Koffet pauha-
wat, Nuringo kircas alat, Ja Tähdet paistawat,
Siel' Olywoide walmis, Niille on olewa, Quin
olit tääll' mailmas, Murhes ja surusa.

12. Ne walpaat, vaitit HERRa, Secumall' wirvotta, Elämän leiwäll, Wiinall', Heit' iät' iloitta; Mut' ne cuin täällä olit, Sonneis suruttomat, Nijt' Piru iät' vuole, Helvetis taucomat.

13. Ah! HERRa älä wieli, Meit' jäätä talwen all', Syndeihin sywiin täällä, Jäihest' macamaan, Ja älä poies carsi, Meit' cuirwijoria, Waan Elon Puuhun warfi Istut ja juurita.

14. Nytt tälli Jublall' Vyhäll', Ja Neku Mariall', Juur' Kesän sodän päiwäll', Ja elincautenam: HERRalle Henges tuocam, Uicomme hedelmät, Ja Jesues ain oleam, Orat juur' Eijndiät.

15. Ettem me olis maasa, Vuut hedelmättömät, Jote' kirwes Ferran caata, Ja wijle wijpymät, Wiin wiidoin pahaan paiekaan, Helvettiin heitetdän; Cus' tuli poltta; waicka Ei culut cuitengan.

16. Mut' ne cuin iäist' Survee, Toiwowat todella, Ja hedelmät ne uudet, Candawat caswolla, Surwen saawat sulloisen, Taiwahan Salisa, Niin myös ilon iäisen, Jot' ei loppu cosean. Amen.

Wijdestoistakymmenes Wirsi.

Vyhän Engelein / eli Michaelin Päiwän Wirsi.

W. c. O HERRa Jamall' cuin caick olet luonnt, &c.

S! HERRa Jumal, Vyhä, Suuri Voimas, Engelein Sodas, Pää Ruhtinan suomas, Sen Olimmäisen, Michaelin sautta, Meit' tahdoit autta.

2. Cuin

2. Tuin julma Hengi Ymeyden Sangar Meit
vuoleens ängä, Julmudesans angar, Min Si-
nun Poicas Gota H'Nra Suuri, Käpp' edes
juuri.

3. Täs caicki Taiwan Sangarit ne uliaat,
Engelit wagat Myöskin walpaat owat, Jote'
J S A Taiwan Legioittain laina, Omillens
aina.

4. Ne Puhät Wartiat, Wäfewät niin o-
wat, Ett' parut muurit, Ja myös kivet' co-
wat, He läpiš' cuske, Ettei saa sulke Se
Piru ilke.

5. Engelit Puhät Owat canša nöyrät, Ettei
He häpe, Piirittää myös kühät, Warriollans
wagal, Lapsucaiset pienet, He edeswiene.

6. Tuin earwas Sauru, Carcottapi cau-
was, Linduiset pienet, Ett' pois lendaä lau-
mas, Kyhkyläiset wagat, Kimali'et parat, Sill'
owat arat.

7. Syndein sumust' Niettahasta aiwan, E-
lämän Wartiat, Engelit saa waiwan; Riwo-
ja puheit, Cowin cauhistuwat, Ja murhet-
tuwat.

8. Nyt tällä aiall', Engelitten Zuhlan',
Tuocamme Riitos, Laupialle Luojall', Ett'
Armostansa Engelit on luonut, Wartiaremm'
suonut.

9. Tuin hamast' kehdošt', Coco elinaicamm',
Meit' candan' owat, Kässiänsä aiwan, Cai-
kilda niidä Warjellet meit' wagast, Tuin wai-
nos pahast.

10. Engelit Puhät Lazaruren weiwät, Cose-
murhen layos, Päätti nämät päiwät, Niin he
myös

myös caicein, Usewaisten Sielut, Tairwasen
tuovat.

11. Jäästä Juhla, Abrahamin helman, Vieto
tämän riemät, Tulewan mailman, Eusa he
futen, Joll' weisaa Wirren, Carikall' uu
den.

Cuudestoistakymmenes Wirsi.

Pyhäin Miesten Päiwän Wirsi.

W. c. Tule Christite Christuksesta re.

Pyhä HERRA! Corkeudes, Cherubim ja Ser
raphim, Sinuli' Weisa Tairwaas Udes,
Pyhä, Nutuat caiceikin, Sucucunnist'
caikist' täst', Laula täydest' sydämeist', Carikan sen
HERRan edes, Seisoo, Walkeitt' Waatteitt',
yhdes.

2. Puetetut Pالمut Käsis, Äänell' heljäll'
huutawat, Caswoillens Istuimen edes, Lange
wat täs Wanhimmat, Neljäcolmatkymmendä,
Caiciwaldian tykönä, Heittä Erununs HERR
ran eteen, Jonga jouduit caunijn käteen.

3. Niille paleka paras panna, Tuin on tääl
lä tottunet, Heittä toivons HERRan huomaan,
Kinsauret woittanet, Carikan juur' Weresä,
Walkeiz pesnet ikensä, Tunnollensa lewon löytän,
Zumalifest ikens käyttän.

4. Silloin Nutuus alcuns saapi, Cosca JESUS
colcutta, Syndien sydämen caappi, Niin ett' suu
sta cajahta: Hywä Isä! minu aut', Poicas pijs
nan cuollon cautt', Sydämeni pyhit' wiellä, Ett'
sä asu saisi siellä.

5. Anna autuas pyhä halu, Jälöbitä JESUSTA,
Että Taimon suuri calu, Caattais minu kirjusta,
Mailma ylöndaman, HERRall' cunnia canda
man,

man, Poies päästä pahast' säästä, Tästä elost'
iltiästä.

6. Pyhällä on sydän Pyhä, Jumalasa ilo suur',
Olis heill' myös mieli hyvä, Josca syndins tun-
doon juur, Tulus Beliet, Sisaret, Jote' on Ca-
stes yhdistett', Christurehen Wijnapuuhun, Waic'
heist' moni pahoin puhu.

7. Pyhä Jia! HEra Jumal, Pyhit' Py-
häll' Hengellä, Caicki ne, cuin Poicas omall',
Ostetut on Werellä, Caata meitä armollas,
Sielun autuut' hakemas, Enneng' costo corvati'
tuomall', Helvettihin caata wimall'.

8. Jesu! sielä ulos wäännä, Täällä armon-
ajall' wiel', Sydämet ne puoles käännä, Jote'
on lawialla tiell', Että ilon, riemun tains, Cansa
Pyhain Propheciain, Caawutan Engelein seuras,
Autuuta Pyhäs majas.

Seitsemästoista kymmenes Wirsi.

Mailman häwityrest' Christuren Duomion Wanhurskaudesa.

W. c. Jo aiwan läsnä aica on 20.

Soi! wiimeist' päivä tulewa, Jost' Jesus
warvittapi, Duomio on angar' olewa,
Jota Hän walittapi; Ah! edelpäin jo
cauhista, Ett' hirmuisus suur' abdista, Nyt Ju-
malattomita.

2. O! HEra Jesu! wahwista, Waswoman
ajall' täällä, Häwityren tusca hirmuisista Ah! ann'
tull' lastes päälle. Kyll' mailin' jo pois walis-
stu, Ja turhudesans callistu; Juur' ilman Ju-
malata.

3. Ah!

3. Ah! euing' syndiset sirtäisit, Sen Suuren
HERAN Duomion, Ett' he sill' tawall' wälttäi-
sit, Helmetin cauhian muodon; Sill' he hukkuwat
iteu suull', Euin Christus tahto heit' luguill', Wij-
meisell' päiwällänsä.

4. Pilckajat maan jo täyttävät, Jristan elä-
mäns' cansa, Jote' Duomio päiwän kieldävät,
Wäärällä opikansa; Usco maasta pois sammui-
pi, Ja häwityst' awistapi, Wijmeisell' peri-
cadoll'.

5. Sentähden JESU! kiiruta, Nuttamaan
Walituitas, Suo heidän iloll' riemuta, Jui-
stain Rackauttas. He Woiton Wirttä weisa-
wat, Cose' häijyt, ilkiät hukkuwat, Sun wihas
Duomioista.

6. Häwitys maata ahdistas, Cose' Auring' was-
lons sulke, Euin muoto syndist' cauhista, Euin
Duomion eteen culke; Suru nyt Sielut täyt-
täpi, Ja Canan toder' näyttäpi, Jot' ei usco-
net täällä.

7. Basuna Käskyn andawa, On euokuille wä-
kewä, Haudoil' cajuus tulewa, Saenamaan
ecous : päiwää : Niin maan perustus tärise,
Syndisten sydän wärise, Duomarin Hurscan
edes.

8. Mihing' siis raucka packopi? Euin mailm'
tules hukku; Wuoret heldestä lahopi, Joiden
all' soisi nucku; Caick' aica on pois cullenut,
Ja Sielun ulos sulkenut, Jumalan Armon
Lijst'.

9. Nyt sydän kirovust' tykyttä, Cose' näke tulen
cuohun, Jong' synnin myrsky sityttä, Am-
mowan syöre suuhun; Toiwo peräti hukkuvi,
Cosc

Cose' mailm' tules' eulopi, Johon he ihens
luotit.

10. Helwett' suuns' lawiald' ammotta, Tullisell
Järwen' kiehull', Duomittuin perään' tarwoita,
Härmuisell' paubun' liehull'; Tai cuumia syö-
ry tulisen' Sielun, ruumin, ett' ytimen, Läpiss'
poltta ja hohhta.

11. Jo siel' caic' waiwat yhdistyi, Helwetin
Kiwun' poudas, Yliät mielet cans' tohmistoi
Cuin owat cuollon' haudas; Suu huuta ää-
nell', lipiäl', Wasitta mielell' Eijndiäl', Helwetin
caubias waiwas.

12. Waan huuto täällä turha on, Eus' tu-
li ijat' pauha. Ei Armo jälken' Duomion,
Saarna Helwetic' rauha; Sill' parannus se
catois' tääll', Jong' he hyljäisit ajan' sääl', Syn-
disell' elämälläns.

13. Woi! Jesu anna ymmärrys, Palata a-
jas' wielä, Ennen' cuin' cato herätys, Helwetin
reunan' tiellä; Elo' cuin' Eijruhtain' pois, Ja
nijneuin' Lindu' lehdän' tois' Jhäisen' turmel-
luen.

14. Mut' tutut, tundemattomat, Syndim-
me' catumahan, Wedä myös' ne haluttomat,
Lacaisin' cakomahan, Ennen' cuin' Duomio hu-
cutta, Ja Helwetin' suo' waiwutta, Surkiaan
itcun' waiwaan. Amen.

Cahderastoistakymmenes Wiersi.

Maan Hedelmästä.

W. c. O! Kaupias HERRA Jumala re.

Mh! Isäm, HERRA Jumala: Meit' armos
muista' täällä, Älä' Sun' lahjas' mihoillas,
Meild' pojes' ota' wielä, Woi HERRA pa-
hat

hat teoksinne, Een kyllä oivat ansainnet, Es näs
jäll' wikaat rascast.

2. Sä Lahjas Pyhät pojes meild, Otat kyll' ansiom
jälken, Ja sanot: Lahjat wäärin heild, Saadan nyt
annan nälkä; Nijn pieren minä ihmisi, Nijt häi
jwi, pahanelkisi, Euin ei mun Wihaan pelkä.

3. Jumal' on ollut Laupias, Meit' syndisitä
cohtaan. Me nautim Hänen Lahjojans, Wäärin
tahtoans wastan, Juur' ylönpaldisudesa, Tur
mellet turhis hercuisa, Cohtullisuden lastan'.

4. Ah! ätä cutteng' HERRA meit, Viel' po
les hyljä perät, Ett' olem käynet synnin teit', Ehdolla
monet erät; Eng' ole Sinua kystänet, Waan
pahaa tapaa pitänet, Mailman juorun jälken.

5. Juhlat, ja Lepo, päiwämme, Sull' harmij' hie
muiseri, Juur' ilkiäst' täällä käytämme, Wakalle
palweluxeri, Caupungeis, niincuin Kylisä, Herrois
ja Allammaisissa, Jost' waikias' walittanem.

6. Sentähden HERRA Jumala!, Hän Lahjans
meild' pois otta, Ja Leipä-Eorin corotta, Syn-deime
tähden totta, Hän wihas meitä rangaise, Kyll' outo
työ se Hänelle, Ombi jot' työläst' teke.

7. Hän ylönmielin curitta, Meit' köyhydell' ja näs
jäll', Ja wastoin Tahtons pacotta, Meit' ahdisturell'
monell', Sill' kyllä nähda taidamme, Ett' niincuin
Jsa wihasne, Puutoyill' caickinaisill'.

8. Ah! anna ander cuitengin, Meit' armost' syn
dim' monet, Suo hywät Ilmat wihtoinkin; Ett' cas
wais Ruohot, Jywät; Sinun armostas runsahast,
Ettei meild' puutuis loppun ast, Siinaus suuri taimast.

9. Ihmisill', että Eläimill', Ja Luoduill'
myöskin muille, Ilmas ja Wesis liickuwill' No
wa Sun Kätes meille, Suo tarpeem' aina Armo
sta, Ol' Laupias, cuins alusta, Olit ja py
syt iät.

E

10. Jong

10. Jong' edest' Sinull' Cunnia, Tapastu meis-
dä caikild', Ja Kijtos nöyrä, corkia Lapsild ja Jmes
raaisild', Me ajaturill' muistacam, Cuing' Linnut alla
Paiwahan, Wisertain HERRaa kisttää.

11. Me jotca olem ihmiset, Caunistet' Tai-
doll', Järjett', Mikämme olco hitaiset, Kijttain
Händ' Päiwäll, Yöllä; Jos sen nyt tehdä tah-
domme, Ett' alat' HERRaa eskimme, Niin ei
meild' mitään puutu. Amen.

AbderastoiSTATymmenes Wirsi.

Ihmisen Terwendestä.

W. e. Jolla raitis tuumis 2c.

Suca meistä muistane, Mina HERRa kisttä,
Callis arvos pitäne, Hänen Armons sijtä,
Ett' on terwet jäsenet, Pää, ja Kädet,
Palat; Muut myös ruumin tarpehet, Sydän,
Silmät, Corvat.

2. Moni kyllä nautinne, Ikellensä pahar, Sin
ja Päiwin käyttäne, Sielullensa waarar, Himois,
haluis hirmuisis, Luojan lahjat suuret; Josta mei-
sä syndisis, Caswa pahat juuret.

3. Eikös meidän ajatella, Mina tulis sitä, Että
Lugunlaseulla, Tili tehdä pitä: Cuinga callis Ter-
wens, Ja muut ruumin edut, Jote' soi HERRan
hywoys, Käytety on tullut.

4. Muista siis o! surutoin, Joca terwet raajas:
Käytät nijncuin puoletoin, Synnin työsä pahas,
Että HERRa wihallans, Kerran sinun caata, Kan-
gaise wiel wihafans, Pane wuotel maata.

5. Lacka siis jo synneistäs, Luojas palwel pyydä,
Ikwös sinun raajojas Synnill mahda myhdä: Alla
anna wäärden, Ulex jäsenitäs, Muutoins coeo au-
tuuden, Cadotat pois ijät.

6. Sen-

6, Sentá n terwen ollesas, HErran tygö käännö,
Nijn ett siná cuollesas, Euolemasa náánnö,
Wihdoin iloon tulet tááld, Engelitten cansa, Joca
sinun pahald' säáld', Corja ajailansa.

7. Mutta se cuin uhrapi, Ihens Perkelelle,
Sieluns synnis tabrapí: Ei se Jumalalle, Kelpá;
waan pois heitetán, Perkelitten teuray, Cusa liekis
teitetán, Duomituiden seuras.

8. Jos sä náitá tutkísit, Mielel ajaturell, HErran
tygö käännöyísit, Nöyráll rucouyell: Ett' wiel
sinu armahdais, Poicas Pijnan tähden, Eiká si-
nu unhdais; Waick's unhdit Hänen.

9. Näin sinu pitá tekemán, Coscas terwen olet,
Eiká ylöslyekáman, Sijhenast cuins cuolet: Wij-
mein cuolin ruotellas, Parannus on työlás; Ei se
ol' sinu woimallas, Tehty nijncuins luulet.

10. Luuloll' moni ihens on, Niwan surkiast pet-
tán, Culkén' cadotuxen luon, Ettei tottel' ketán,
Jotca heitá neuwoit tááll', Ihens kirjuttaman,
Poses cadotuxen tiel'd: Uscoon palajamaan.

11. Ah! siis Jesu armahda, Sielu rauckais
päälle, Armos silmill cakahda, Heidan puolens
wielá: Waicka sinun wihoitit, Jullmill synneillánsá,
Lahjas wáárin káytit myös, Duomior' ikellensá.

12. Wedá Weres woimalla, Heitá Jesu tygös,
Että tulsit toimella, Sinun Armos pyhndöön, Ja
nijm wijmein pääsísit, Plös Fairwan iloon, Synnin
tieta wálttáísit, Joca syöre cuolloon.

Cahdestymmenes Wirsi.

Sairan Ihmisen Walitus = Wirsi.

W. c. Ah! cuingan waiwatan r.

A! HErra Jumala, Cuin taudit sairaudet,
Sun wihas uhwalla, Kähetát waiwat mo-
net,

net, Cukuman oikiaan, Maa parannukseen, Ett' es-
lon ilkiän, Hyljäisin endisen.

2. Anni' catumurella, Sun tygös ahkerulla,
Mielellä uudella, Palajan hartahalla, Lain' Ar-
mos Jesu Christ, Ett' waiwat ajaiset, Cull'
cunniar käännysit, Ja olisit cohtuiset.

3. Muuttuisit sielullen, Hengellen parannusex,
Pyhydex tahdollen, Sydämmen udistuses, Ett' li-
han waiwa suur, Ja tauti kipiä, Mull' wäännysis
iloy juur, O! hywä Jumala.

4. O! waiwois tykönä, O! Lohduttajan ra-
eas, Anni' Armos kipiän, Täs kirus maistan
raseas, Ett' risti makia, Ja tämä cuormani,
Mull' olis huokia, Cull' Jesu huutoni.

5. Mun surun iloyi, Kään murhen riemux suu-
rer: Tulcon jö hywäri, Sun apus lohdutuxer, O!
Kacas Jesu Christ, Sä paras Lätäri, Te ter-
wer minua is, Ja wahwist usconi.

6. Mä suurin syndinen, Ja köyhä kerjäläinen,
Sun lapses endinen, Nyt armo esiwäinen, Nyt
astun edes täs, Mun suures hädäsän, Kucollen o-
le läh, Suojele lähteisän.

7. Ah! auta minua, Tull'es cuoleman tusean, Cose-
tahto culua, Uican' eik pala cosean, Cose' ijan-
caiciksius, Pää't tahto langeta, Ja ruumin cam-
paus, Sielun cans cauhista.

8. Ah! kirotot minua, Kiuseurest ja murhest,
Täs hätä tarjona, On sielul suuri turwast, Siis
osot' Armos mull, Anni' sielun sairaus, Tääl' oikein
ilmei tull, Tee sitten pelastus.

9. Jos suot wiel väiwiä, Ett' tulen terwer jalo-
len, Estä etten palaja, Synnin tiell' endisellen,
Waan huojen' cuormani, Ja sielun paranna,
Walaise mieleni, Tiell' oikiäll' palata.

10. Muutt

10. Mutt' jos Sun tahtos lie, Ett' tauti tuonen
saatta, Niin Majaas minua wie, Ja lastes tygö
tuota, Engelis ottacon, Mun Sielun wastahan, Ja
Abrahamin suon, Talless' toimittacon.

11. Anna sitt' lewosa mun ruumin maasa maa-
ta, Siis ettän ilosa Herän, cose' tahdot caata,
Maan piirrin päivänäs, Ja caicki lopetta. Ja
siellä tykönäs, Jää caicki uudista.

Tricolmattakymmenes Wirsi.

Kiitos-Wirsi ulos seisotun sairauden edestä.

W. c. O! Hyvä Jumala, re.

S lahja! sangen suur', Ett' HERRan Armo kiittä,
Joca mun laupiaist juur', Tuscast tahdoi p äitä;
Ah! Armiäs Jumala; Taas Armos minua,
Muista ja awullas, Suojele ainian.

2. Ett' oikein taidaisin, Sua roikas edest kiit-
tä, Sen hywin käyttäisin, Ja armos merkin pitä,
Jollas tääll syndisij, Wedät tiell oikiall', Ja meitä
ihmisij, Siell caidall ojennat.

3. Mä usein wuotesan, Ahkerast' ajattelin, Jos
HERRa kiroustan, Mun parannais wiel erän,
Niin Armost Jumalan; Mä isen käännäisin, Ja
elon paremman Steeni ottaisin.

4. Nyt HERRa minulle Sen Armon omi
suonut, Ja rascall kirulle, Parannus, Olyin tuo-
nut, Mutt' Ah! wiel' parannus on jäänyt tekemät,
Ei löydy wielä mus', Yht' uutta elämät'.

5. Mä nöyräst' ruvoilen, Nyt Jesu Sinna tosin,
Ann' Armos minulle, Ett' liittoon HERRall' woisin,
Tääll maraa mieluisest, Ja isen' ojenda, Syndisest
elämäst, Canß' Sielun huojenda.

6. Wielä myös kiroustan, Ja alhaisn' olles perät,
Cose' tauti sioustan, Pacotti Sydän-kerät, Mä niin
ajattelin, Mä olen walmis kyll', Mielellän cuotisin,
Nyt olen oikiall' tiell'. E3

7. Mutt

7. Mut' HERa ihe ties, Cuing oikein walmis
olin, Cose' aina curja mies, Viel syndiin tairvun
cowin, Si caiek' ol' Mutuat, Cuiu cuollon tiellsä,
Ah! HERa, huntawat: Ja parcu hädisä.

8. Walmisna olewan, Ja mielellä hywällä, Wa-
ilmast cuolewan, Näky monikin täälä, Mut'
wilypi selkiäst, Cose' wasta wircowat, Hawaitan
ilkiäst Elämän rupewat.

9. Anna nyt Armos mull', O! rackain Jesu Chri-
ste, Ett' oikein Kiitost' Sull', Canda taidaisin ihe,
Joca mun paranda, Viel tahdoit elämään, Mun
fielen tairvutta, Sua ylistämään.

10. Ann' uusi sydän myös, Ja uusi mieli laina
Etten mä sumin twös, Waan Pyhä's menos aina,
Sua palwell' mahdaisin, Ja Sinua kiittä tääll,
Ett' iloon tulisin, Elämän lähtehtil.

11. Juur Pyhään Caupungin, Jerusalemin
Uuteen, Cusa caieki raiwat niin, Ja kiwut
loppuu toteen, Ja ijät Weisatan, Ihanall
Easwolla, Mati Lauletan, Jumalall Cunnia.

Caxicolmattakymmes Wirsi.

Siunaus Wirsi Rualle mennes.

W. c. Woi HERa cuinga ufiat, 20.

Wailmas Herain Pöydillä, Kull' igens mo-
ni cartta. Ja heldän andons siwolla,
Wastaan ottapi hartast. Mut' cuinga
monda sielua, Sen Suuren HERan Lahjoja,
Nautti juur' suruttomast.

2. Cas millä omall' tunnolla, Ah! aiatteles pe-
rån, Sä HERan Armo-lahjoja, Nautiket joca
erån: Niinkös sä HERa rueoilet; Cuis ruall' ol-
les juttelet, Juur julmast viettahasti.

3. Ah! cuinga monda wiel' liene, Cuiu perån
ajatuyell', Igens ja Ruocans siunanne, Sydäm-
men

men hartaudell; Baick totutusta tarwasta, Har-
jaudun on jo lapsesta, Suun paliaan hyminähin.

4. Se halutoinen siunaus, Si mihingän täs kel-
pa; Waan hirmuinen on cauhistus, Oh! ometoin-
da valoka, Tuin HERRa niik on andawa, Jote
ilman sydänd' harrasta, Tääl Händä palwelewat.

5. Sentähden syödes, juodesa, HERRa peliä-
tä mahdam, Ett' Kuan ajall toimesa, Caunist'
jutella taidam, Tuin tulis HERRall' cunniax,
Kualle Kevdir' makiax; Sielulle ijat' ilox.

6. Sun lapses totut' siunaman, Kualle cöscas
menet, HERRan lahjoir' tunnustaman, Ne cuins
Vöydälles panet, Ehtäwäri taick' Juotawar,
Nautiket siwos mitämar, Näin hywän opin annat.

7. Niin täsä toder' tulewat, Myös HERRan luv-
uret, Ett' ne cuin Händ' palwelewat, Peri wät siuna-
uren: Hän ruockii Nisull' Kuumimme, Iloll' täyttä
sydämmemme. Cas' HERRan Hywytt' suurta.

Colmascolmattakymmenes Wirsi.

Riitos Wirsi Kualda päästöd.

W c. Jumalat kiittä yliaica mahdam, &c.

S! HERRa Jumal; Taiwallinen Isä, Sua
caikell' woimall', Tule aina kiittä, Ett's
ruumin ruall', Kawiket ja juomall', Sun
Armos suomall'.

2. Sun Laupiat lahjas, Melle wielä laina,
Ett' edespäinkin, Ehtullisest aina; Niit nautit tai-
dam, Puhtan tunnon turwall', Christittöin tarwall'.

3. Sun Armos annoill', Utisella usein, Kawit-
tuy' Kuumim' Tule joca wuosin', Näist' eli-
taidam, Asti siihen aicaan, Tuin tulem' hautaan.

4. Waan cuinga monda Sieluu, nälkää moit-
taa, Pitä ia canda, Ja sen tyllä suotta, Si huoli,
jos on Kawituyi tullut, Taick' näijäs cuollut.

5. Sentä

5. Sentähden sitä, Aiatella mahdam, Cuing' ihem kättä, Kuan jälken taidam, Ei turhis me- nois, Cortis hulluis ilois, Jumalan wihois.

6. Siis sekä mielell Meidän aina pitä; Ett' nöyräll kielell, Ylistä ratt' sitä, Euin meitä ruoeki Täällä joca kerrall', Weisateam HERRall.

Heljäscolmattatymmenes Wirsi.

Ruton aicana.

R. c. 26. Jsa Jumal! cuin asut taiwas, 2c.

Se ihmis parat caicē' itcu suul, Cans sydä- men totisell' murhell muull; Nyt HERRas vastaan kōykām: Ja ike eufin cohta puo- lestam, Rucoiscam nöyräst' huonesam; Ett' mur- hajan ruolet wältäm.

2. Meit' marjelis picaisest euollosta, Siit' rutto- taudist julmasta, Euin euulu nyt maill ja Eylis; Euin picaisest ruumin eufista, Eit' aicag ann' ikens walmista, Nutt' temma äkistä syliis.

3. O! tätä surkiaa cuolemaa, Euin nille cai- Fitt' on olerwa, Jote' ei Armon ajasa ennen: O! tullet ikens tandemaan, Eit' pahoja tecojans eatu- man, Heidän täyty coht' Helwettiin mennä.

4. Näin sielun rutto surkia; Ja synnin spitali eubia; Tuo myötäns näissen tusean; Viel pääl- lem wetä arallisij, Waiwoja, wälkä, eatoruosisij, Cans rutto taudin ja sodan.

5. Täs eläimet ensin esimerkij meil', Cartteeri caatywat inhdat teil', Parannureen muistutta meitä: Ett' annaisim Armon waicutta meis, Eug' surutto- mis synnin askeleis, Waellais eadoturen tietä.

6. Andacam sijs armon sias saad' Eit' enä pel- wotoin synnis maat, Seisoin Armon Hengee vastaan: Carueam caicēia pahuttam, Täydest sydämmest si- sällist' rietauttam; Jote' on rangaisturijn meit' haastam.

7. Ru

7. Kucouvell' meitäm nöyryttäkäm, Whan wi-
ka niin lacattacam, Eät' HERRa tott odotta meil-
dä: Eose' wihauret witean lähettä, Eit' ajan rahdus
tahdo lopetta, Niin ihmisiä eulin eläimit' teildä.

8. Kucoullcam tändest todesta, Syndejämm' suu-
ri ander armosta; Niin wihan rangaisturen wäl-
täm'; Niin muita hengen lahjoja, Euin erittäin
useon tawaroja, Pirin pucu rissucam pääldäm.

9. Jos ihmiset HERRa racaskaisit, Hänen An-
sions perän porffit; Kyll' synnin herraus löppuis:
Jot' seurais Armo ajainen tääll, Wilia wuodet,
rauha, terwens wiel: Hiäinen illo cans taiwais.

10. Wihauret HERRan suut andacam, Euin
nustain Hänen eteens langetcam, Euyt olem tä-
män kyll ansain; Euitengin ann' Armos paistaa
wiel, Meit' saata autuden saidal tiell; Ett' tittäi-
sim sua Pyhäis cansa.

Wijdescolmattakymmenes Wiersi.

Sodan aicana.

W. c. Ab HERRa älä wibasas se.

 ! Jesu, Rauhan Ruhtinas! Lain' Armos!
Sota pauha: Eui Armost' asu Isän maas,
Ann' racas Jesu Rauhaa; Sill' sodan
wairwat cauhiat Isän maan rajoil pauhawat: Meit'
HERRa Armos' muista.

2. Jos ennen cackin aicoina', On Werta wuo-
datettu, Niin ei ol' näinä wuosina, Sitä myös
unhodettu Sentähden ioudu auttamaan, Ilman me-
miecäl' hucatan: Ah! älä syndimys' costa.

3. Nyt aiat sängen ahtabat Myös näky edes-
käywan, Sodat ja taudit angarat Muistutta Duo-
mio päitwan; O Jesu! Sinun Weres eautt' Suomen
Pojat jäll' cotia aut, Joit' Saran Cotijn haastit.

4. Hallik' Wanhurscas Jumala, Caietia
Waldacundi' Ja Rauban neuvoil lahjoita, Sill'
Waldas all' cans ombi, Myös Potentatein sydämet,
Jote' siasas on istynet, Hallikemaan Sun Cansaas.

5. Uun meille sydän lihasta, Cuin Armos tielle
mündö Ja ulos selit' wihasta Cuin harvoin tahto
käändy: Sä Cuningasten Cuningas, Ceuuna Cu-
ningam Armollas Eain' Rauban osallisuus.

6. Kään' rangaistures armoxi, Wie ulos mur-
hest' monist, Tee JEu, sota rauhani, Sun cor-
was puolem eallist; Woi! meit' cuing palion sun-
di teim, Jote Christiweljem sotaan wel, O! cuing'
me harhailt' olem.

7. Jos hengellises sodasa Me oisim miehulliset,
Dyndaissim aina rucoilla, O! JEuas urholliset,
Nijn mond wiel seisöis tänäpän Niist' Wiehist cuin
tain elämon Jo jätit syndeim tähden.

8. O JEu! walais minua Ett' hengaes soti mah-
dan, Ja Sinus aina rippua, Osaisin tien sen
caidan Cuin Taiwan Saliin johdatta Ja kynes-
list mun wapahita: Mut' Eersean sunnin woitost.

9. Ot' waari leskein iteusta Ja Orvoin kynes-
listä, Joil hätä ombi turwasta, Heit caiecki tuntek
riistä. Siis leski parat Easten cank, Turwateat
cuinteng Jumalaan; Kyll' Hän teist' murhen pitä.

Cuudescolmattakymmenes Wirsi.

Namu - Wirsi.

W. e. Ett' pimiän Nösen warjelie re.

Nh! auta minua Jumala, Ett' puoli-völlä
wuotella, Laidaisin Sinna palwella, Sya-
dämen hartall' halulla.

2. Ain muistain hywi teoijas, Cuins päiwin,
vin Sun Armostas; Mull näytit toucall huonolle,
Ja ihmis raucall heicolle,

3. Ah!

3. Ah! Kdännä HENra Jumala, Ja valauta
minua, Nyt tänäpäin jo synnin tiest, Ja pääst
sen raseast ikehest.

4. Eans tänä aamun hetkenä, Eose ruumin u
nest heräjä; Niin HENra Jesu sieluni, Herät
ja walais tundoni.

5. Ett' ihen oikein tundisin, Ett' mieles jälken tulisin,
Tänäpäin parannukseen, Ja autuudeni murheseen.

6. Eose' silmäni ne aukene, Nuringot' fireast ca
kele, Quin ylös käypi coitostans, Caicē caunistapi
walollans.

7. Niin Sinä Pyhä Hengi Suur, Wanhur
scauden Waloi juur, Nutaife minun sydämen, Ja
seliitä Nimmärnyen.

8. Ett' siällifest caarella, Sun Armos Nutuast
Waloa. Taidaisin uscon silmiä, Sun Pyhän
Henges toinella.

9. Eose ruumini mä waatetan, Niin puet mua
Jumalan; Wanhuriscauden hamella, Ja Hengen
fota = aseilla.

10. Mua rauban teille täiwuta, Eans jalcan po
jes waiwuta, Neuwosta jumalattomain, Ja seu
rast cätumattomain.

11. Ann' Henaes mua opetta, Ett' alan työn ja
lopetan, Sun Pyhän Nimes cunniax, Ja Lähim
mähen parahax.

12. Etten mä häihill' haluilla, Ahneilla ajaturil
la, Mailman rüsta racastais; Ja ihen' Sinust
wierditais.

13. Ann' ettän minun wirasan, Quin ascaritan
toimitan, Ain uscollisex löyttäisin, Niis. ihen toi
mell' käyttäisin.

14. Myös auta HENra minua, Ett' ylik' caic
: kein Sinua; Yötä ja Päiwä racastan', Ja synnin
tietä carwahdan.

15. Ann'

15. Kun Lähimmäistän lievitän, Mielellän cor-
wan callistan, Sen köyhän curian huutohon, Cuin
tull' on avun puuttohon.

16. Nijn cyule Sinä Jumala! Eose' nöyräll'
Gänell' Sinua, Mä huudan minun tuscasan; Ah!
ole silhoi auttajan.

17. Bariel mun Fielen pahudest, Ja huuleni
myös petorest, Etten mä ketän pahannais, Eng'
suuni miecalk' haarvotals.

18. O! joscan päivän cullaisen, Tain sorveljasti
käyttäisin! O joscan teilläs löyttäisin, Sun Kätkyis
polguil pyhäisin!

19. Nijn taidaisin taas toivoa, Ett's lisääsit
mull armoa, Ja Pojatas mun lapsereä, Viel
omistaisit omareä.

20. Jost' kistoren Sull' kiiwamman, Tuon sy-
dämmestän suurimman, Tääl' armon päivän pyö-
rinäs; Siel Pyhäin Parwen paubinas.

Seitsemäscolmattakymenes Wirs.

Puoli-päivän Wirs.

W. c. O Ihminen! ain ajattel, 2c.

Sose' Auring' eulke lounalla, Ja aica puoli-
päiwäl Nijns mahdat Hengen walosa; Ku-
coilla halull' nöyräll': Ja kisttä HERRAN
Hywyttä, Cuin Hywilt' töilläns wedättä, Sun
laumans laitumelle.

2. Eans muista alat rucoilla, Ett' Armon Au-
ring' juuri, Walaisis synnist sinua, JESUS kirkkaus
suuri; Kost hamast aamust lapsuden, Min olet ai-
caan nykyiseen, Luonnon turmios maannut.

3. O! cuing' se sielu cucoista, Tääl' Armon
puoli-päiwän, Cuin synnin unen haudasta, On
nähty ulos käywän; Luonnon auringo lämmittä,
Mut' JESUS Sielun elämä, Hän halun wirwottapi.

4. Cuin

4. **Cuin päivä luoduil liscunnon, Tääl jaeas turvallisfen, Nijn näem elon auringon, Tuot tawan Taimallisen; Eiscunnon airvan ihanan, Ja tulowaisen mailman, Woiman tääl' Armon ajas.**

5. **Jos ewo Luonnon Jumala, Tääl' Luonnon Waldacunnas, Nijn suuren Armon osotta; Ett' Hänen tundoons tullais, Nijn Armon Waldacunnasa, Tuhannen kertaa tuhatta, Tai hywys suuremb' liene.**

6. **Puel' päivän aica ajas tääl', Meil' caikk' edesmaala, Ett' ne cuin usco HERRan pääl, Ja hala apu saada, Sen Taimallisen lämbymän, Ja Hengellisen elämän, Jo täällä harwait' saawat.**

7. **Jos siis mailman walkeus, On callis HERRan lahja, Mitä siis armon makeus, Cuin Hengen walon jaca, On monda kertaa callimb' wiel', Jost caikki cuin käy caidall' tiell', Sydämeist to distawat.**

8. **Tai autuus löyty sanasa, Jong päällent usco noja, Sijs JESus tällä walolla, Meit tahto sijhen tuoda, Ett' Ymmärryren pimeyn, Ja Luonnon turmion syngeyn, Tai uusi walo poistais.**

9. **Ei tämän ajan walkeus, Sen suhten mitän liene, On cuiteng' päällentareoitus Jong walon lapses tienne, Ett' JESus luonnon walolla; Meil' Taiwan walon muistutta, Jong' perään pyrkij mahdam.**

10. **Näin puhe puoli päivästä, Jong' esimerkix otan, Se täsä mahdais herättä Meis Pyhän halun autuan, Tuoremän Taiwan walo päin, O! jos nyt JESus wetä näin, Engöst me mahda juosta?**

11. **Pais' JESust täsä mailmas, Ei meill' ol' walkeutta, Ehk' JESus Woiton Ruhtinas Aurin gon Walon cautta, Meit wahan aica ajas tääl', Walaise; mutt se cato jäll', Cose' määrätt' aica culu;**

Cab.

Cahderascalmatkattymmenes Wirsi.

Ohjo: Wirsi,
Wicon lopulla.

B. c. O kaikkein cappalden Luoja! 2c.

Sorkein Suurin Jumala, Ann' mun ain
olla walmisna; Kijtosta Sinull andamaan,
Eans cunnia corkia candaman; Sun warjes
edest laupian, Tain päivän ja elinaican.

2. Nijld moninaisid waroilda, Cuin mull ain'
ombi tarjona, Häyhildä hengild Perkeliid, Ja pa
han suwid ihmisiid, Jore wihans ruolet ambul
wat, Syttömäst mua wainewat.

3. Sun hywät työs on usiat, Suuret ja tutki
mattomat; Cuins sielun ruumin puolesta, Mull ra
cas Isä armosta; Ain caikin päivin wjckvina, Jo
teit ja wuosicausina.

4. Viel' monda, suurta, caubia; Waaraa kyll
aiwan camala, Ann' päivin, vii mull' tarjon' on;
Joist' cuiteng' minull' olet suon', Awun ja autiun
ajalla, Kätket Engelseis warjolla.

5. Sijs tämän Wicon lopulla, Sua kisttä tah
don Jumala, Sun Armo: töites edestä, Sydämeist
päydest todesta, Nöyryt:tyllä mielellä, Sielun ha
lull ja kielellä.

6. Rucoilen myöskin Sinua, Eikä wiel hyljä mi
nua, Waan suojel' tänä yön' ja ain', Eark' wiholli
set alaspain', Ann' maata rauhas lewoja, Nijncuin
Laps Mitins helmasa.

7. Ann' minun lepo: sialla, Sun cankas wuotell'
puhella, Etr nucun unen makian, Armosas piyrn
ainian, Lewottomast walmomisest Warjel, ja myös
pahast unest.

8. Ann' murhet suru sijt canda, Cuing' sinull'
taidaisin anda, Huomeneldain coht nostuan. Otollis
sen

sen kuitos, sanan, Canallas walais mieleni, Perca
fielun sydämeni.

9. Mailmallisist murheista, Pahvista ajaturista,
Jote' cuollon myötäns tuo wihiſt, Näiſt warjel maa
Jesu Christ, Eun Wiinas, Cuollon tähden tääll,
Nijn köyhä ſielun tule ſääll.

10. Sitt' ſinull aina kijtoren, Canon ja myös n
liſtyren, Tain Armos edeſt laupian, Etts euulit huu
ton waikian, Täs wiheſjäiſes elämäs, Eoſc' cakell
ſaan ſun Caſwos läſ. Amen.

Chriſtilliseſ Runot.

Caikill' ynnä yhteiſeri,
Jälkimuiſtor wiimeiſeri,
Cuolewaiſill coeturen,
Shykäiſen muuſtuturen,
HEKran Armoſt ahkeraſti,
Poydän panna taitawaſti.
Waic' ne Hurſcat erons otta,
Nalliseſ cuollos totta;
Moni tapaturmaſelda,
Cuollon muodolda cowalda,
Dule täälä tuonelahan,
Demmauyi Jſän-mahaan;
Ettei tauti wuotehella,
Dule cuulduy tuttawilda,
Eikä nähä yſtäwilda,
Nackahilda Omaiſilda,
Täieka jääneild huutawilda,
Lapſild pienild piſcuuſilda,
Lengohilda liſemmilda,
Cuiteng HEKra armonſ aina,
Heille laupiaſti laina:
Eill' he täällä armoon ajas,
Can

Quando sijtä murhet majas,
Quing' he HERRall' elä mahdais,
Ja wast uudest syndy taidais.
Eok' he tätä oikein tutki,
Eikä anna järkens lucti,
Eihan haluld verkeleldä,
Mallmalda 'caivalalda.
Joc' kyll ppyt: wieckast wetä,
Sielu sabrohinsa pettä;
Niija he sanan saarnain cautta,
Joisa HERRan Hergi autta,
Eule ikens runderahan,
Euollen uscon eroittamaan,
Oikias' uscest wäkerwästä,
Eläwäri tekewästä.
Josta sitten tahto saadan,
Eallat' synnin walda mahaan,
Synnill' cuolla i'kiälle,
Eulla lapsix Jumalalle,
Waan cose woima wielä puuttu,
Kerjämästä ei he suutu,
Armon woima Jumalalda,
Wälimiehen Anzion aida,
Jonga Jumal istuimeri,
Omibi armon totiseri,
Pannut caikill halawaisill',
Kawinnoyi isowaisill'
Jost' Hän heitä osalliser.
Eahto tehdä keltwolliser
Euondocappalerens omar;
Eapserensa ratti rackar;
Joca synnill' cuolla taita,
Ja sen halut maahan caata,
Heistä todell' sano taittan,
Ett' he cuole hypään aican,

Oleon äkild taicka pitkäs,
 HEra heit is tute, Pyhä,
 Heitä seura yli yötä,
 Eundomercins myöskii myötä.
 Onnellinen tämä sielu;
 Aututeen ain HERas miehi,
 Joc' ei wilpist wieckaudest
 Tiedä, sala carwaludest,
 Wakewä Hän on sodasa,
 Wihollisij wastamasa,
 Ouka liha mailmata
 perkelettä jumimbata,
 Jumaluden Hengen Woimall'
 Wastanseiso uscoll' tuimall',
 Nämät Odat ombi heillä,
 Eose' he tääll' mailman teillä,
 Ovat igens cunniahan,
 Walmistanet culkemahan;
 Eohden coto Caupungita,
 Taiwallista ihanata,
 Siel he wapaax waiwosta
 Vääse pahain mainioista,
 Valcarens wiel' saawat Eruunut,
 Euloisen myös Taiwan humun,
 Jonga Jumal' walmistanut,
 Uscowaisill' caunistanut,
 Ombi Taiwan Ilon Galis,
 Pyhäin Engeleinsä paris.

**

**

**

Suruttomill' erittäin
 Todistan ja sanon näin:
 Ehlä synnit orjat pahat,
 Waic' he caurwan sairastawat,
 Pitkäs cuollon wuosten päällä,

D

Hat

Harvoin sentä'n tule täällä
 Sundemahan parannusta,
 Sydämensä, uudistusta,
 Syndeinsä catumusta,
 Armon Hengen liikutusta;
 Sentähden heit cowin waiwa
 Mato helwetin ja caiva,
 Sielun täällä eritesä,
 Ruumihista cuollon tiesä,
 Siwut kärsi surkiammat,
 Wastoinkäynnöt usiammat
 Eohtarwat myös cohdaastansa,
 Seitä wielä eläisänsä,
 Köyhys ja näliän waiwa,
 Sulipalo angar' airwan,
 Wäärät wihollisen juonet,
 Calaiset myös tunnon nuolet,
 Jote' ei heille cuollesansa,
 Saata lepoa tunnosansa,
 Ettei murhe, suru sauri,
 Sydämmesä ollut juuri,
 Syndein tähden ehdollisten,
 Himoin haluin haurellisten;
 Enin on ilkitwallaifesti,
 Ehty airwan mieluisesti;
 Alwoill' wielä wijmeisillä,
 Ajaturill' puheill' töillä.
 Tästä täyty sielun näändy,
 Sulikroen cuohuun käändy;
 Niincuin David Psalmisansa,
 Sodistapi sanallansa:
 Et' he hukku surkiall' tawall',
 Eron otta cowall' ajall';
 Sillä he nin piruin cansa

Helvettihin eohdastansa,
 Sytään nyt kitumahan,
 Viinaan, waitvaan huutamahan,
 Eusa caicfi puolettomat,
 Ujafansa huolettomat,
 Ovat wihan cablehilla,
 Suljetut nijsl angarilla;
 Ettei usconet totuutta,
 Eikä ehinet autuutta.
 Siellä waljust walittawat,
 Raucat raseaat ruieuttawat;
 Lämälös sijs nyt osamme;
 Sanowat: on olostamme,
 Endifestä elämästä,
 Mailmallifest menosta.
 Jos me ennen cagekkellet,
 Wiriäst myös tutkistellet,
 Ollisimme Naamatuita,
 Jumalissij Kirjoj' muita;
 Niin me ol'sim wälttä tainnet,
 HEKran Wihan comat lainet,
 Engä olis upottanet,
 Sieluamme eadottanet,
 Järwes täsä tulifesa,
 Syngiäsä syroydesä;
 Jopa ol'sim onnelisefet,
 Siunatut myös sylilliset,
 Abrahamin armahimman,
 Isän iki ihanimman.

**

**

**

Molemmille yhteisefi,
 Muistutetan mieluisefi:
 Jo me lyhnest sanonet,
 Prikertaisefet puhellet,
 Olem ihmis parcain erost;

Niinmyös erinäisesti menost,
 Vielä jäänell' waroituxen,
 Canon sanat muutamast' erästä,
 O HERRA! Päännä meil' hyväksi,
 Diennuxen yhteiseksi.
 Näät siis niin suruttomast',
 Eläkö rakk' murhattomast',
 Jhmis parat catowaiset,
 Matcamiehet eulkerwaiset.
 Ajasanne huomait' mahdast',
 Jos te todest' tietä saidatt',
 Jos te pijaan titumahan,
 Eli ijät hoikeman,
 Päädyt, jättäisän mailman,
 Cuollon cautta catkerimman;
 Sillä tietä turwallifest,
 Tämän usco urhollifest,
 Jesuxen rakk' aun tähden,
 Jonga ystäwyden nähden;
 Tunsu rucourisansa,
 HERRAN perän halaisansa,
 Sielut tämän armon saanet
 Synnit orjudest on saanet;
 Nämät täällä waikeroike,
 Walwoin aina ahkeroike,
 Hengellifest kōhydestä,
 Uscon wielä wahwudesta,
 Kote' on HERRAN armon lahjat,
 Uudest syndyneitten ohjat,
 Rakk' aun cautta waieuttawat,
 Orjan pelwon carcottawat:
 Niin ettei he Armost' HERRAN,
 Sisäll' juore synnit wirran;
 Mutta riendä walwomahan,

Esust vastaan ottamahan
Eosca heitä cuokkon cautta,
Herra täällä poies autta,
Eli wijmeis Duomio päivän,
Eosca eiecki nähdän käyvän,
Eydänsä iäcken ottamahan,
Palcan maro noutamahan,
Nijn he hyvän nimen saavat,
Glon ihanaisen alat;
Gumalattomat ne toisin,
Golle parannuren soisin,
Pericatoon eoconansa,
Niendävät ain kirjun cansa,
Eundo heill' jo todistapi,
Kulkifesti julistapi,
Heidän sielunsa tilasta,
Perki surkian pahasta,
Ett he synnin sitehisa,
Paulois pirun painawisa,
Yitä waiwan alla kända,
Eus' ei ikään armo löyda,
Nyt siis ike eukin mahta,
Ezens tääll' jo cawasta,
Jos hän luopumaan on walmis,
Eäst mailman turhast wallist,
Hyvän tunnon rohkeulla,
Eydämensä ahkerulla.

Jos nyt täsä marhell' löydät,
Ett's wiel cannat synnin löydet,
Ettei sull' ol' hengen halu,
Eikä oikia uscon walo,
Armon ajas pyydä retkell'
Ett'es läyis cowall' hetkell';
Sillä jos me synnis eläm,
Nijn me wihan tules heräm,

Julman Duvnion alla tulem,
 Jjancaickisesti cuolem,
 Sielu, ruumis piinaan jääpi.
 Johon heitä häijy miepiä
 Uuta Jesu armokinen,
 Wälimiehem taiwallinen,
 Sinä kärkeit täydellisen,
 Tuollon tosin ehdollisen;
 Että walmin' olisimme,
 Synnist puhtay tulisimme,
 Nijn ett' täällä lähteisämme,
 Warustetut hengesämme,
 Ol'sim lucua lastemahan,
 Edes HErran seisomahan,

K u n o t

Suruisista sota ajoista.

Kosca HErra synnin sädle,
 Wihastun on Eansan päälle,
 Nijn Hän heitä Sotaan haasta,
 Poijes euzu Jsan maasta,
 Miescat tupest' ulos weta
 Ja nijn uheca rangaisi meitä.
 Yhteisten maan waiwain alla,
 Kosca caicki maahan talla.
 Cuiteng' HErran Armo taita
 Sijnäkin wiel' Autuay' autta.
 Cornelius suur' Sota Herran,
 Henges synnoi toisen kerran,
 Eakos: cuing' yr' Dawid soti?
 Joca turwans HErraan otti:
 Ah! cuing' räcois' Moses mulnan
 Eose' näk' wihollisens tuiman?
 Namust hamaan ehtoen asti,

Ja hiin wihoillens woitti.
 Cota ilman rucoasta
 Ombi aina ollut turha
 Holofernes Judan Cansa
 Näyttä tämän enwallansa.
 Assyrian Cota joucko suuri
 Engelid' myös lyödyr tulli.
 Voi! yht' onnetoinda Wäke
 Joca libas työtä teke;
 Riitwaudest Cotaan hala
 Jost ei sielu eik ruumis pala
 Se kuin ilman Jesust. soti
 Harwoin Sodast tule coti.
 Weripelloll' langewaiset.
 Pojat harwoin taturwaiset,
 Tämän toder kyll osotta,
 O jos woisit opin otta!
 Jesus Hengellises Sodas
 Poltwillans ol' rucoilemas
 O! yr' kannis esimercki,
 Jonga Jesus meille jätti.
 Hywäin ainein perustuyet
 Dwat aina rucouyet.
 Rucous kyll pian taita
 Wihan miecan tuppeen laitta.
 Useon rucous kuin nuoli
 Goljathingin taisi wooli.
 Useon rucous sun myutta
 Uuteen eloon käändä suutta.
 Useon rucous Leskein linna
 Eijcutta moi H. E. Kran Rinnan.
 Useon rucous Orwot taita
 Orjudestans wapay laitta.
 Jos he caita tietä culke,

Koll' he sitten cuultuy tule.
 Waan pais' sita synnin haawat
 Cowan rangaisturen saawat.
 Siuna H E Xra Woideldutas!
 Ja myös hänen Waldacundaans,
 Että Isän maiden rajat
 Ilman woren wioit' orwat.
 Geisso JESU! Kasamiehen,
 Ettem' caaduis sodan tiehen.
 Arwa wielä armon owi
 JESU! meidän cansam' sodi!
 Muista Armos Ruogin Maata
 Alla unhod' Suomen Saarta
 Amen! caikill' aruy tule!
 Ja meit Autuain joukoon lue! Amen.

Nämät Arkit, wiewet marawat yhderän äyriä
 Sopia Kaba.

Rev Heng. Lauuking, &
Thomas R-pocca

